

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, நினைவில் நிலைத்திருந்து உங்கள் பாவங்களுக்காக மனதார வருந்துவதன் மூலம் நீங்கள் பாவச் செயல்களை வென்றவர்கள் ஆகுவீர்கள், உங்கள் பழைய கர்மக் கணக்குகள் தீர்க்கப்படும்.

கேள்வி: எத்தகைய குழந்தைகளால் இலகுவில் அனைத்தையும்; துறக்க முடியும்?

பதில்: அனைத்திலும் உள்ளார விருப்பமின்மையைக் கொண்டிருக்கும் குழந்தைகளாலேயே இலகுவில் அனைத்தையும் துறக்க முடியும். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் எதையேனும் அணிவதற்கான, உண்பதற்கான, எதையாவது செய்வதற்கான எத்தகைய ஆசையையும் இனிமேலும் கொண்டிருக்கக்கூடாது. உங்கள் சரூரம் உட்பட, முழு உலகையும் நீங்கள் துறந்தாக வேண்டும். தந்தை உங்கள் உள்ளங்கையில் உங்களுக்குச் சுவர்க்கத்தை அளிப்பதற்காகவே வந்திருக்கிறார். ஆகவே உங்கள் புத்தியின் யோகமானது இப் பழைய உலகிலிருந்து அகற்றப்பட வேண்டும்.

பாடல்: தாயே, ஓ தாயே, உலகின் பாக்கியம் நீங்களே!

ஓம் சாந்தி. குழந்தைகளாகிய நீங்கள் உங்கள் தாயின் புகழைச் செவிமடுத்தீர்கள். பல குழந்தைகள் இருக்கிறார்கள். தந்தை இருப்பதனால் நிச்சயமாக ஒரு தாயும் இருக்க வேண்டும் என்பது புரிந்து கொள்ளப்படுகிறது. படைப்பை உருவாக்குவதற்கு ஒரு தாய் நிச்சயமாக இருக்க வேண்டும். அன்னையின் மிகச்சிறந்த புகழ் பாரதத்திலேயே பாடப்படுகிறது. உலகத் தாயான ஜெகதாம்பாவிற்குப் பெரிய மேலா ஒன்று நடைபெறுகிறது. அவர்கள் தாயை ஏதாவது ஒரு வழியில் வழிபடுகிறார்கள். அவர்கள் தந்தையையும் வழிபாடு செய்கிறார்கள். அவர் உலகத் தாயாகவும் (ஜெகதாம்பா), இவர் உலகத் தந்தையாகவும் (ஜெகத்பிதா) இருக்கிறார்கள். ஜெகதம்பா சரூர வடிவில் இருக்கின்றார், ஜெகத்பிதாவும் சரூர வடிவில் இருக்கின்றார். நீங்கள் அவர்கள் இருவரையுமே படைப்பவர்கள் என அழைக்கப்படுகிறீர்கள். ஆனால் அவர்கள் சரூரமுடையவர்கள். அசரூரியான ஒருவரே தந்தையாகிய கடவுள் எனப்படுகிறார். தாயினதும் தந்தையினதும் இரகசியம் விளங்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கனிஷ்ட தாயும், சிரேஷ்ட தாயும் இருக்கிறார்கள். கனிஷ்ட தாயானவர் தத்தெடுக்கப்பட்டிருப்பினும் அவருக்கான புகழ் உள்ளது. இந்தத் தாயும் தத்தெடுக்கப்பட்டவர், எனவே இவர் (பிரம்ம பாபா) சிரேஷ்ட தாய் ஆகினார். எவ்வாறாயினும் புகழ் அனைத்தும் கனிஷ்ட தாயினதே. நாங்கள் ஒவ்வொருவரும் எங்கள் சொந்தச் செயல்களுக்கான கர்மக் கணக்கின் வேதனையைத் தீர்த்தாக வேண்டும் என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிவீர்கள், ஏனென்றால் நாங்கள் பாவச் செயல்களை வென்றவர்களாக இருந்தபொழுதிலும் இராவணன் எங்களைப் பாவச் செயல்களைச் செய்பவர்களாக ஆக்கினான். பாவம் செய்கின்றவர்களின் யுகமும், பாவச் செயல்களை வென்றவர்களின் யுகமும் இருக்கிறது. முதல் அரைச்சக்கரத்திற்குப் பாவச் செயல்களை வென்றவர்களின் யுகம் உள்ளது, பின்னர் பாவச் செயல்களின் யுகமும் ஆரம்பிக்கிறது. அது அரைச்சக்கரத்திற்கு நடுக்கின்றது. குந்தைகளாகிய நீங்களே இப்பொழுது பாவச் செயல்கள் மீது வெற்றியைப் பெற்று, பாவச் செயல்களை வென்றவர்கள் ஆகுகின்றீர்கள். நீங்கள் செய்த பாவங்களுக்காக மனதார வருந்தி யோக சக்தி மூலம், அவற்றை அழிக்கின்றீர்கள். நினைவின் மூலம் மாத்திரமே உங்களால் மனதார வருந்த முடியும். தந்தை விளங்கப்படுத்துகிறார்: குழந்தைகளே, நினைவில் நிலைத்திருங்கள், மனதார வருந்துதலால், உங்கள் பாவங்கள் அழிக்கப்படும். அதாவது, துருவானது அகற்றப்பட்டுவிடும். உங்கள் தலை மீது பல பிறவிகளின் பாவச் சுமை உள்ளது. முதற் தரமான தூய புண்ணியாத்மாவே பின்னர் முதற்தரமான பாவாத்மா ஆகுகின்றார் என்பது விளங்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அந்த ஆத்மாவானவர் பெருமளவு முயற்சியைச் செய்ய வேண்டும். அவரே உங்களுக்குக் கற்பிக்கின்ற ஆசிரியர் ஆகுவதால், நிச்சயமாக அவரும் பெருமளவு முயற்சியைச் செய்ய வேண்டும். யாராவது நோய்வாய்ப்பட்டால் அது அவர்களின் சொந்தச் செயல்களினாலேயே என்று கூறப்படுகிறது. நீங்கள் பல பிறவிகளாகப் பாவச் செயல்களைச் செய்துள்ளீர்கள், இதனாலேயே நீங்கள் அவற்றுக்காக வேதனையை அனுபவிக்க வேண்டியுள்ளது. எனவே, நீங்கள் ஒருபொழுதும் பயப்படக்கூடாது. நீங்கள் சந்தோஷமாக நோயினைக் கடந்து செல்ல வேண்டும், ஏனெனில் அவை உங்கள் சொந்தச் செயல்களின் கர்மக் கணக்குகளே. ஒரேயொரு தந்தையின் நினைவைக் கொண்டிருப்பதனால் மாத்திரமே மனதார வருந்துதல் இருக்க முடியும். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் மரணிக்கும்வரை ஞான அமிர்த்தத்தைப் பருக வேண்டும். நீங்கள் நினைவில் நிலைத்திருக்க வேண்டும். நீங்கள் இருமல் போன்றவற்றைக் கொண்டுள்ளீர்கள், ஏனெனில் இன்னமும் பாவச் செயல்களுக்கான கணக்கு இருக்கின்றது. நீங்கள் இங்கேயே உங்கள் சகல கணக்குகளையும் முடித்து விடுகிறீர்கள் என்ற சந்தோஷம் இருக்கிறது. அவை இன்னமும் மீதமாக இருந்தால் உங்களால் திறமைச்சித்தி அடைய முடியாது. தண்டனையை அனுபவம் செய்த பின்னர் ஓர் அந்தஸ்தைப் பெற்றுக்கொள்வது என்பது மரியாதைக் குறைவாகும். பல வகையான துன்பங்களினதும் வேதனை இருக்கிறது. இங்கே உள்ள பல வகையான துன்பங்களுக்கும் எல்லையே கிடையாது, அங்கே சந்தோஷத்திற்கு எல்லையே இல்லை; அதன் பெயரே சுவர்க்கம். கிறிஸ்தவர்கள் சுவர்க்கத்தைப் பற்றியும், சுவர்க்கத்தின் தந்தையாகிய கடவுளைப் பற்றியும் பேசுகிறார்கள். நீங்கள் இந்த விடயங்கள் அனைத்தையும் அறிவீர்கள். இந்தச் சந்தோஷம் அனைத்தும் காக்கையின் எச்சத்தைப் போன்றதே என்று துறவறப் பாதைக்குரிய சந்நியாசிகள் கூறுகிறார்கள். உண்மையில், இவ்வுலகில் அவ்வாறே இருக்கிறது. ஒருவர் எவ்வளவுதான் சந்தோஷத்தைக் கொண்டிருந்தாலும் அது தற்காலிகச் சந்தோஷமே. நிரந்தர சந்தோஷம் கிடையாது. மக்கள் எங்கேயாவது அமாந்திருக்கும்பொழுது பல அனர்த்தங்கள் ஏற்படுவதுடன் இதய வழுவலும் ஏற்படுகிறது. ஆத்மா ஒரு சரூரத்தை விடுத்து

இன்னொன்றை எடுக்கின்றார், சரூரம் இயல்பாகவே மண்ணோடு மண்ணாகி விடுகின்றது. விலங்குகளின் சரூரங்களாலேனும் பயன் உண்டு; ஆனால் மனிதர்களின் சரூரங்களால் எந்தப் பயனுமேயில்லை. தூய்மையற்ற தமோபிரதான் சரூரத்தால் எவ்விதப் பயனுமேயில்லை; இது சிப்பியைப் போன்றது. தேவர்களின் சரூரங்கள் வைரத்தைப் போன்றன, எனவே அவை எந்தளவிற்கு வழிபடப்படுகின்றன எனப் பாருங்கள்! குழந்தைகளாகிய நூங்கள் இப்பொழுது இந்தப் புரிந்துணர்வைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். இவரே அதியன்பிற்கினிய எல்லையற்ற தந்தையும், அரைச்சக்கரமாக நூங்கள் நினைவுசெய்தவரும் ஆவார். பிராமணர்கள் ஆகியவர்களுக்கு மாத்திரமே தந்தையிடமிருந்து ஓர் ஆஸ்தியைப் பெறுவதற்கான உரிமை இருக்கிறது. உண்மையான பிராமணர்கள் மிகத் தூய்மையானவர்களாக இருக்க வேண்டும். உண்மையான கூதையைக் கற்றவர்கள் தூய்மையாக இருக்க வேண்டும்; பொய்யான கூதையைக் கற்ற பண்டிதர்கள் தூய்மையாக இருப்பதில்லை. காமமே மிகக்கொடிய எதிரி எனக் கூதையிலே எழுதப்பட்டுள்ளது, ஆனால் கூதையை உபதேசிப்பவர்களை தூய்மையாக இருப்பதில்லை. கூதையே அனைத்துச் சமயநூல்களினதும் இரத்தினமாவதுடன் அதன் மூலமாகவே தந்தை சிப்பிகளை வைரங்களாக ஆக்கினார். நூங்கள் மாத்திரமே இதனைப் புரிந்துகொள்கிறார்கள். கூதையைக் கற்பவர்களால் இதனைப் புரிந்துகொள்ள முடியாது. அவர்கள் இதனைக் கிளிகளைப் போன்று கற்கிறார்கள். அனைத்துப் புகழும் ஒருவருடையதே; வேறு எவருடைய புகழும் இல்லை. பிரம்மா, விஷ்ணு அல்லது சங்கரரினது புகழ் கூட இல்லை. எவ்வளவுதான் நூங்கள் அவர்கள் முன் தலைவணங்கினாலும் அல்லது உங்களை அவர்களுக்கு அர்ப்பணித்தாலும் உங்களால் ஓர் ஆஸ்தியைப் பெற முடியாது. மக்கள் காசியில் தங்களை அர்ப்பணிக்கின்றார்கள். பலரும் தங்களைக் காசியில் அர்ப்பணிப்பதாகத் தற்கொலை செய்வதால், அரசாங்கமானது இப்பொழுது அதனைத் தடை செய்து விட்டது. அவர்கள் தாமாகவே சென்று கிணற்றினுள் பாய்வார்கள். சிலர் தங்களை ஒரு தேவிக்கு அர்ப்பணிப்பார்கள்; மற்றவர்கள் தங்களை சிவனுக்கு அர்ப்பணிப்பார்கள். ஒருவரைத் தேவர்களுக்கு அர்ப்பணிப்பதால், எந்த நன்மையுமே கிடையாது. மக்கள் தங்களைக் காளிக்கு அர்ப்பணம் செய்கிறார்கள். அவர்கள் காளியை அவலட்சணமாகச் செய்துள்ளார்கள். சத்தியபுகத்திற்கு உரியவர்களாக இருந்தவர்கள் அனைவரும் இப்பொழுது கலியுகத்திற்கு உரியவர்களாகி விட்டார்கள். ஒருவர் மாத்திரமே அம்பா (தாய்) எனப்படுகிறார், நூங்கள் தந்தையை ஒருபொழுதுமே அம்பா என்று அழைக்க முடியாது. எவருமே இதனை அறியமாட்டார்கள். ஜெகதாம்பா சரஸ்வதி பிரம்மாவின் புத்திரி ஆவார். பிரம்மா நிச்சயமாக மக்களின் தந்தையாகவே இருப்பார்; அவர் சூட்சும உலகில் இருக்கப் போவதில்லை. சரஸ்வதியே பிரம்மாவின் புத்திரி என்பதையும் அவர்கள் புரிந்துகொள்கிறார்கள். அவர்கள் எவரையும் பிரம்மாவின் மனைவியாகக் காட்டுவதில்லை. தந்தை விளங்கப்படுத்துகிறார்: நான் புத்திரி சரஸ்வதியை பிரம்மாவின் மூலம் தத்தெடுத்திருக்கிறேன். புத்திரியும் தந்தை தன்னைத் தத்தெடுத்துள்ளார் என்று புரிந்துகொள்கிறார். பிரம்மாவும் தத்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார். இவை எவரது புத்தியிலும் இல்லாத, மிக ஆழமான விடயங்கள். தந்தை இங்கிருந்து, உங்களுக்குத் தன்னைப் பற்றிய ஆழமான இரகசியங்களை விளங்கப்படுத்துவதால், அவர் அதனை உங்களுக்கு நிச்சயமாகத் தனிப்பட்ட முறையிலேயே கூறுவார். அதனை அவர் உங்களுக்குத் தூண்டுதல் மூலம் கொடுக்க மாட்டார். கடவுள் பேசுகிறார்: ஓ குழந்தைகளே. அவர் நிச்சயமாக இதனைக் கூறுவதற்கு, ஒரு சரூரத்தில் வர வேண்டும். அசரூரியான தந்தை இங்கிருந்து இவர் மூலம் கற்பிக்கிறார். பிரம்மா கற்பிக்கவில்லை. பிரம்மாவை ஞானக்கடல் என அழைக்க முடியாது. தந்தை ஒருவர் மாத்திரமே இவ்வாறு அழைக்கப்படுகின்றார். லௌகீகத் தந்தை அல்லாது, நாங்கள் ஓர் ஆஸ்தியைக் கோருகின்ற, அப்பாலுள்ள தந்தையே எங்களுக்கு கற்பிக்கின்றார் என்பதை ஆத்மாக்களாகிய நூங்கள் புரிந்துகொள்கின்றார்கள். வைகுந்தம் பரலோகம் (அப்பாலுள்ள உலகம்) எனப்பட மாட்டாது. அதுவோ அமரத்துவ உலகம், ஆனால் இதுவோ ஆத்மாக்களாகிய நாங்கள் வசிக்கின்ற மரணலோகம். இது பரலோகம் அல்ல. ஆத்மாக்களாகிய நாங்களே இந்த உலகிற்கு வருகிறோம். பரலோகமே ஆத்மாக்களின் உலகம். நூங்கள் பாரதத்தில் ஆட்சி செய்தார்களே அன்றி, பரலோகத்தில் அல்ல. நூங்கள் கூற மாட்டார்கள்: பரலோகத்தின் அரசர்கள். மக்கள் கூறுகின்றனர்: மனித உலகிலும், இவ்வுலகிற்கு அப்பாற்பட்ட உலகிலும் செளகரியம் இருக்கட்டும். இது பெளதீக உலகம், பின்னர் பரலோகம் செளகரியமானதாக ஆகுகின்றது. அந்த பாரதமே வைகுந்தமாக இருந்தது, அது மூண்டும் ஒருமுறை அவ்வாறு ஆகுகின்றது. இதுவே மரண பூமியாகும். மனிதர்கள் ஓர் உலகில் வசிக்கிறார்கள். அவர்கள் தாங்கள் வைகுந்தத்திற்குச் செல்ல வேண்டும் எனக் கூறுகின்றார்கள். தில்வாலா ஆலயத்திலே அவர்கள் தரையில் அமர்ந்திருந்து தபஸ்யா செய்வதாகக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு மேலே (கூரையில்) சுவர்க்கத்தின் படங்கள் காட்டப்பட்டுள்ளன. அவர்கள் இன்னார் சுவர்க்கத்திற்குச் சென்றுவிட்டார் என்று எண்ணுகிறார்கள். எவ்வாறாயினும் சுவர்க்கம் இங்கேயே இருக்கிறது, மேலே அல்ல. இன்று தூய்மையற்றதாக உள்ள உலகம், நாளை மூண்டும் தூய்மையான உலகம் ஆகும். தூய்மையான உலகம் இருந்தது, ஆனால் அது இப்பொழுது கடந்த காலம் ஆகிவிட்டது. இதனாலேயே அது தொலைவிற்குச் சென்று விட்டதால், அவர்கள் பரலோகத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். பாரதம் சுவர்க்கமாக இருந்தது. அது இப்பொழுது நரகமாக உள்ளது. ஆகவே சுவர்க்கமானது வெகுதொலைவிற்குச் சென்று விட்டது. நாடகத்திற்கேற்ப நூங்கள் பாவப் பாதையைப் பின்பற்றியதால், சுவர்க்கம் அப்பாற் செல்கிறது. இதனாலேயே அவர்கள் பரலோகத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறார்கள். நூங்கள் இப்பொழுது கூறுகிறார்கள்: நாங்கள் இங்கு புதிய உலகிற்கு வந்து எங்கள் பாக்கியமாகப் பெறுகின்ற, இராச்சியத்தை மூண்டும் ஒருமுறை ஆட்சிசெய்வோம். ஒவ்வொருவரும் தமக்காகவே சொந்த முயற்சியைச் செய்கின்றார்கள். எதனையாவது செய்பவர்கள் அதன் வெகுமதியைப் பெறுகிறார்கள். அனைவரும் இதனைச் செய்யமாட்டார்கள். நன்றாகக் கற்பவர்கள் வைகுந்தத்தின் நவாப் (பிரபு), அதாவது, அதிபதிகள் ஆகுவார்கள். நூங்களே இந்த உலகைத் தங்க உலகமாக மாற்றுகிறார்கள். அவர்கள் தங்கத்தால் ஆக்கப்பட்ட தங்க நகரமான துவாரகை கடலினடியில் மூழ்கி மறைந்துவிட்டதாகக் கூறுகிறார்கள். அதனை யாராவது மூண்டும் மேலே கொண்டு வருவதற்கு அது இப்பொழுது அங்கே இல்லை! தேவர்கள் அங்கு ஆட்சிசெய்தபொழுது, பாரதம் சுவர்க்கமாக இருந்தது. இப்பொழுது அங்கு எதுவுமேயில்லை,

ஆகவே தங்கத்தினாலான அனைத்தும் மூண்டும் ஆக்கப்பட வேண்டும். அங்கிருந்து தங்க மாளிகைகள் மூண்டும் மேலேழும் என்றில்லை. நூங்களே அனைத்தையும் செய்ய வேண்டும். நூங்களே இளவரசர்களும் இளவரசிகளும் ஆகுகின்றார்கள் என்ற போதையை நூங்கள் கொண்டிருக்க வேண்டும். இதுவே இளவரசிகளும் இளவரசர்களும் ஆகுவதற்கான கல்லூரியும், அது இளவரசரும் இளவரசியும் கற்கின்ற கல்லூரியுமாகும். நூங்கள் ஓர் இராச்சியத்தைப் கோருவதற்காகக் கற்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் கடந்த பிறவியிலே தான தாம்ங்களைச் செய்ததால் அரசர் ஒருவருக்குப் பிறப்பெடுத்து, இளவரசர் ஆகுகின்றார்கள். அந்தக் கல்லூரி எவ்வளவு சிறந்ததாக இருக்கும்! அங்கே மிக நல்ல பயிற்றுனர்கள் இருப்பார்கள். ஆசிரியரும் கூட மிக நல்ல பயிற்றுனர்களைக் கொண்டிருப்பார்கள். சத்திய, திரேதா யுகத்து இளவரசர், இளவரசிகளின் கல்லூரிகள் எவ்வளவு நன்றாக இருக்க வேண்டும்! அவர்கள் மொழியைக் கற்பதற்காகக் கல்லூரிக்குச் செல்வார்கள், இல்லையா? சத்தியயுக இளவரசர், இளவரசிகளின் கல்லூரிகளையும், விகாரம் நிறைந்த துவாபரயுக இளவரசர், இளவரசிகளின் கல்லூரிகளையும் பாருங்கள். நூங்கள் அனைவரும் இளவரசர், இளவரசிகள் ஆகுகின்ற கல்லூரி எத்தனை சாதாரணமாக விளங்குகிறது என்பதையும் பாருங்கள்! உங்களுக்கு மூன்று சதுர அடி நிலமேனும் இல்லை. அங்கே இளவரசர்கள், இளவரசிகள் எப்படி கல்லூரிகளுக்குச் செல்கிறார்கள் என்பதை நூங்கள் அறிவீர்கள். அங்கே அவர்கள் நடக்க வேண்டிய அவசியமில்லை; அவர்கள் மாளிகைக்கு வெளியே வந்தவுடன் விமானம் அவர்களை எடுத்துச் செல்லும். அங்கே உள்ள கல்லூரிகள் மிகவும் அழகானவை. அங்கே மிகவும் அழகான தோட்டங்கள், மாளிகைகள் முதலியன இருக்கும். அங்கே உள்ள யாவும் புதியவையாகவும், அதியுயர்ந்தவையாகவும், முதற்தரமானவையாகவும் இருக்கும். பஞ்ச தத்துவங்களும் சதோபிரதானாகவே இருக்கும். உங்களுக்கு யார் சேவை செய்வார்கள்? இந்தப் பஞ்ச தத்துவங்கள் உங்களுக்காக மிகச் சிறந்தவற்றை வழங்கும். எங்கேயாவது மிக நல்ல பழங்கள் வளரும்பொழுது அதனை அவர்கள் அரசருக்கும் அரசிக்கும் பரிசாக அனுப்புவார்கள். இங்கே சிவபாபாவே உங்கள் தந்தை. நூங்கள் அவருக்கு எதை ஊட்டுவீர்கள்? அவருக்கு இதை அணிய வேண்டும் அல்லது இதை உண்ண வேண்டும் அல்லது இதைச் செய்ய வேண்டும் என்ற எந்த ஆசையும் கிடையாது. குழந்தைகளாகிய நூங்களும் அவ்வாறான ஆசைகளைக் கொண்டிருக்கக்கூடாது. இங்கே நூங்கள் அவற்றையெல்லாம் செய்தால், நூங்கள் அங்கே குறைவாகப் பெறுவீர்கள். இப்பொழுது நூங்கள் முழு உலகையும் துறக்க வேண்டும். உங்களுடைய சரீரம் உட்பட, அனைத்திலும் விருப்பமின்மையைக் கொண்டிருப்பதுடன் அனைத்தையும் துறக்க வேண்டும். நூங்கள் விருப்பமின்மையைக் கொண்டிருந்தால், அப்பொழுது அனைத்தும் இயல்பாகவே துறக்கப்படுகின்றது. பாபா கூறுகிறார்: நான் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குச் சுவர்க்கத்தை உங்கள் உள்ளங்கையில் தருவதற்காக வந்துள்ளேன். பாபா உங்களுக்கு உரியவர் நூங்கள் அறிவதால், அவரை நிச்சயமாக நினைவுசெய்ய வேண்டும். உதாரணமாக குமாரி ஒருவருக்கு நிச்சயதார்த்தம் செய்யப்படும்பொழுது அல்லது அவளது திருமணம் ஏற்பாடு செய்யப்படும் பொழுது, தனது கணவரைத் தன்னால் நினைக்கமுடியாது எனக் கூறுவதில்லை, ஏனெனில் அது வாழ் நாள் முழுவதற்குமான சகபாடி ஆகும். அவ்வாறே இதுவும் தந்தையும் குழந்தையும் எனும் உறவுமுறை உருவாக்கப்படுகின்றது. எவ்வாறாயினும் மாயை உங்களை மறக்கச் செய்கிறாள். தந்தை கூறுகிறார்: என்னை நினைவுசெய்யுங்கள். உங்கள் ஆஸ்தியையும் நினைவுசெய்யுங்கள். முக்தி, ஜீவன்முக்தி ஆகிய இரண்டும் இதனுள் அடங்குகிறது, ஆகவே நூங்கள் ஏன் இதை மறந்து விடுகின்றீர்கள்? இதற்குப் புத்தி தேவைப்படுகிறது. உங்கள் நாவினால் எதனையும் சொல்ல வேண்டுமென்றில்லை, உங்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்க வேண்டும். நூங்கள் தூய்மையாக இருந்து, தூய உலகிற்கான ஆஸ்தியைக் கோர வேண்டும் என்பதை நூங்கள் அறிவீர்கள். இது புரிந்துகொள்வதற்கான விடயமே அன்றி, பேசுவதற்கான விடயமல்ல. நாங்கள் இப்பொழுது பாபாவிற்கு உரியவர்கள். சிவபாபாவே தூய்மையற்றவர்களைத் தூய்மையாக்குபவர். அவர் கூறுகிறார்: தொடர்ந்தும் என்னை நினைவுசெய்யுங்கள். இதுவே “மன்மனாபவ” என்பதன் அர்த்தம். ஆனால் “கடவுள் கிருஷ்ணர் பேசுகிறார்” என அவர்கள் எழுதியுள்ளார்கள். தூய்மையாக்குபவர் ஒருவரே. ஒரேயொருவரே அனைவருக்கும் சற்கதியை அருள்பவர். நூங்கள் ஒருவரையே நினைவுசெய்ய வேண்டும். அவர் கூறுகின்றார்: உங்கள் தந்தையாகிய என்னை மறந்து விடுவதாலேயே நூங்கள் பலரை நினைவுசெய்கிறீர்கள். என்னை நினைவுசெய்வீர்களாயின், நூங்கள் அரசர் விக்ரமஜித் (பாவங்களை வென்ற அரசர்) ஆகுவீர்கள். விக்ரமஜித் அரசருக்கும், அரசர் விக்ரமிற்கும் (பாவச் செயல்களைச் செய்கின்ற அரசர்) இடையிலான வித்தியாசம் உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பூஜிக்கத் தகுதி வாய்ந்தவர்களாக இருந்து, நூங்கள் பூஜிப்பவர்கள் ஆகுகின்றீர்கள். நூங்கள் கழிபிறங்கி வர வேண்டும். நூங்கள் வைசிய வம்சத்தினராகவும், பின்னர் சூத்திர வம்சத்தினராகவும் ஆகுகின்றீர்கள். வைசிய வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர் ஆகுவது என்றால் பாவப் பாதையைப் பின்பற்றுவதாகும். நூங்கள் முழு வரலாற்றையும் புவியியலையும் உங்கள் புத்தியில் வைத்திருக்கிறீர்கள். இதைப் பற்றிய பல கதைகள் உள்ளன. அங்கே பற்று என்ற கேள்விக்கே இடமில்லை. அங்கே குழந்தைகள் பெருமளவு சந்தோஷமாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இயல்பாகவே மிக நன்றாகப் பராமரிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு முன்னால் எப்பொழுதும் பணிப்பெண்களும் வேலைக்காரர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆதலால் நூங்கள் யாவரும் எதிர்கால இளவரசர்களும், இளவரசிகளும் ஆகுகின்ற ஒரு கல்லூரியில் எவ்வாறு இப்பொழுது இருக்கிறீர்கள் எனும் உங்கள் பாக்கியத்தைப் பாருங்கள்! நூங்கள் கலியுகத்தின் இளவரசர்களுக்கும், இளவரசிகளுக்கும் சத்திய யுகத்தின் இளவரசர்களுக்கும் இளவரசிகளுக்கும், சக்கரவர்த்தி, சக்கரவர்த்தினிக்கும், அரசர் அரசிக்கும் இடையிலான வித்தியாசம் பற்றி அறியமாட்டீர்களா? பலர் இலக்ஷ்மி நாராயணன், இராதாகிருஷ்ணன் போன்ற பெயர்களைக் கொண்டுள்ளனர். எனவே அதே பெயரைக் கொண்டிருக்கின்ற அவர்கள் ஏன் இலக்ஷ்மியையும், நாராயணனையும், இராதையையும், கிருஷ்ணரையும் வழிபடுகிறார்கள்? பெயர்கள் ஒன்றே. ஆம். அவர்கள் சுவர்க்கத்தின் அதிபதிகளாக இருந்தார்கள். இந்த ஞானம் எந்தச் சமயநூல்களிலும் இல்லை என்பதை நூங்கள் இப்பொழுது அறிவீர்கள். யாகம் வளர்த்தல், செபித்தல், செய்தல், தானம் செய்தல் முதலியவற்றில் எந்தவொரு சக்தியும்; இல்லை என்பதை நூங்கள்; இப்பொழுது

புரிந்துகொள்கிறார்கள். நாடகத்திற்கேற்ப உலகம் பழையதாக வேண்டும். மனிதர்கள் யாவரும் தமோபிரதானாகவே வேண்டும். அனைத்திலும் தமோபிரதானாக வேண்டும்: கோபம், பேராசை...அனைத்திலும் தமோபிரதானாக வேண்டும். “இவர் ஏன் என்னுடைய காணியில் தலையிடுகிறார்? அவரைச் சுட்டுவிடுங்கள்!” என்று அவர்கள் தங்கள் மத்தியில் அதிகளவு சண்டையிடுகிறார்கள். ஒருவரை ஒருவர் கொல்வதற்கு அவர்களுக்கு நேரம் எடுக்காது. ஒரு குழந்தை எண்ணுகிறார்: தந்தையின் ஆஸ்தியைப் பெறுவதற்காகத் தனது தந்தை எப்பொழுது மரணிப்பார்? இத்தகைய தமோபிரதான் உலகம் நிச்சயமாக அழிக்கப்படும். அப்பொழுதே சதோபிரதான் உலகம் வரும். அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை தாயாக இருக்கும் பார்த்தாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணக்கான சாராம்சம்:

1. தூய, புண்ணியாத்மா ஆகுவதற்கு, நினைவில் நிலைத்திருப்பதற்கு முயற்சி செய்யுங்கள். நீங்கள் உங்களுடைய கர்மக் கணக்குகளைத் தீர்த்து, திறமைச்சித்தி அடைந்து கௌரவமாக வீடு திரும்ப வேண்டும். ஆதலால் கடந்த காலச் செயல்களின் வேதனையையிட்டுப் பயப்படாதீர்கள். ஆனால் உங்கள் கணக்குகளைச் சந்தோஷமாகத் தீர்த்து விடுங்கள்.
2. நீங்களே எதிர்கால இளவரசரும் இளவரசிகளும் ஆகுகின்றீர்கள் என்ற போதையில் எப்பொழுதும் இருங்கள். இதுவே இளவரசர்களும் இளவரசிகளும் ஆகுவதற்கான கல்லூரியாகும்.

ஆசுவாதம்: நீங்கள் ஒட்டுமொத்த வெற்றி சொருபமாகி, முயற்சி செய்வதற்கான மிகச்சரியான வழிமுறை மூலம் சதா முன்னேறிச் செல்வீர்களாக.

“எனது” எனும் பல ரூபங்களை மாற்றுவதும், “எனது பாபா” எனும் விழிப்புணர்வைப் பேணுவதுமே முயற்சி செய்வதற்கான மிகச்சரியான வழிமுறை ஆகும். நீங்கள் ஏனைய அனைத்தையும் மறந்து விடலாம், ஆனால் ஒருபொழுதுமே ‘எனது பாபா!’ என்பதை மறக்காதீர்கள். உங்களுடைய ஒன்றை நினைவுசெய்வதற்கு நீங்கள் முயற்சி செய்யத் தேவையில்லை; நீங்கள் அதனை இயல்பாகவே நினைவுசெய்கின்றீர்கள். உங்கள் இதயத்திலிருந்து “எனது பாபா” எனக் கூறும்பொழுது, உங்கள் யோகம் சக்திவாய்ந்ததாக ஆகுகின்றது. இந்த இலகுவழியில் முன்னேறிச் சென்று ஒரு வெற்றி சொரூபம் ஆகுங்கள்.

சுலோகம்: மாயையை வெல்வதற்கு, அன்புடன் கூடவே ஞானத்தின் அத்திவாரத்தையும் உறுதியானதாக ஆக்குங்கள்.

---ஓம் சாந்தி---

----- ஓம் சாந்தி -----